

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

28. DUBNA 2024

Z obsahu:

O hněvu

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 31. ledna 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Atanáš

Libor Rösner
- strana 4 -

Židle svatého Josefa

- strana 7 -

Boží architekt

- strana 8 -

**Biskupové Evropské
unie vyjadřují lítost nad
hlasováním o potratech
v Evropském parlamentu**

- strana 9 -

**Šťastní, kteří jsou
pozváni k Beránkově
svatební hostině**

Homilie olomouckého
arcibiskupa Josefa
Nuzíka při inaugurační
bohoslužbě

- strana 10 -

Heřman Josef (29)

Wilhelm Hünermann

- strana 12 -

Sv. Josefe, oroduj za nás!

Židle svatého Josefa

Tuscania, jedno z nejmalebnějších starobyklých měst v Itálii, leží 100 kilometrů severozápadně od Říma. Městečko má kompletně zachované středověké hradby a jedinečné panoráma. Mezi jeho památky patří také „židle svatého Josefa“ – opravdu neobvyklý poklad, který se uchovává v klášteře San Paolo.

Historie této židle sahá do 19. století. Mezi tamějšími klariskami žila tehdy sestra Marie Gertruda od Ježíše Nazaretského, která byla velkou ctitelkou svatého Josefa. Měla pouhých 30 let, když se její zdravotní stav začal výrazně zhoršovat. Kvůli silným bolestem v podbřišku ztratila tolik krve, že zůstala zcela bezvládná a s horečkou připoutaná na lůžko. V prosinci roku 1870 jí velmi otekl podbřišek a byla jí diagnostikována agresivní, nevléčitelná rakovina. Sestra Marie Gertruda později řekla: „Od začátku jsem celou svoji důvěru vkládala do svatého Josefa.“

8. prosince 1870, krátce před nadpřirozenými událostmi, které započaly diagnostikování rakoviny sestry Marie Gertrudy, papež Pius IX. prohlásil svatého Josefa za patrona církve

Dne 8. března 1871, když byly ostatní sestry v kapli, zcela nečekaně vstoupil do její cely muž. Byla velice překvapena, protože podle klášterních pravidel nebylo dovoleno, aby se někdo cizí volně a bez doprovodu sestry pohyboval po klá-

teře. Na otázku, kdo je, neznámý odpověděl: „Jsem klášterní tesař.“ Vzal si jednu ze dvou židlí v místnosti, sedl si k posteli pacientky a zeptal se jí, jakou nemocí trpí. Sestra Marie Gertruda mu pověděla o své nevléčitelné nemoci. Milý návštěvník jí naprosto klidně řekl: „Důvěřujte Bohu.“ Pak se uklonil a odešel tak tiše, jak přišel. Po mši svaté se na pacientku přišla podívat sestra Josefa, zdravotní sestra. Byla překvapená, neboť jedna židle nebyla na svém místě, a to před mši svatou pokoj sama uklízela. Sestra Marie Gertruda jí vysvětlila: „Právě mě navštívil náš klášterní tesař.“ – „To je přece nemožné, protože klíče má jen matka představená a vrátný.“ Sestra Josefa si ihned u vrátného ověřila, že skutečně nikdo nepřišel. Společně spěchali do nemocniční cely a našli sestru Marii Gertrudu, jak se ve svém hábitu prochází po místnosti. Řekla jim, že otok ustoupil a už jí nic nebolí.

Potom sestra Marie Gertruda popsala matce Kláře Marii od Nejsvětější svátosti, jak se všechno událo: „Ano, seděl tady a řekl mi, abych důvěřovala Bohu... Měl oči zářící jako dvě hvězdy a velmi jemné ruce, což mě u něho jako tesaře velice překvapilo.“

Matka Klára Marie, která dobře věděla, jak moc sestra Marie Gertruda uctívá svatého Josefa, si okamžitě pomyslela, že

Dnes se „židle svatého Josefa“ nachází v kostele za sklem a věřící zde mohou Ježíšovu pěstounovi písemně zanechat své prosby

to musel být on, kdo navštívil její umírající spolusestru. Poklekly před těmito dvěma židlemi a modlily se: „Svatý Josefe, pokud jsi sem dnes ráno skutečně přišel, dej mi poznat, na které židli jsi seděl.“ Pak se jedna ze židlí začala hýbat bez toho, aniž by ji někdo uchopil. Matka představená židli objala a v slzách děkovala Bohu, že jejímu společenství prokázal tak velkou milost. Sestry tuto událost pod přísahou dosvědčily před biskupem tehdejší diecéze Tuscania (z jejíhož archivu pocházejí všechny informace). Od té doby chodily klarisky se všemi svými požadavky k „židli svatého Josefa“, aby prosily velkého patriarchy o přimluvu.

Sestra Marie Gertruda se rychle zotavila a ještě více než 50 let žila v dobrém zdraví s radostí a vděčnou oddaností v ústraní kláštera, dokud v 81 letech 1. dubna 1920, na Zelený čtvrtek nezemřela.

Z Vítězstvo Srdca 157/2024 přeložil a upravil -dd-

Tuscania, malebné starobylé město v Itálii

Boží architekt

Mimořádnou lásku ke svatému Josefovi pěstoval v sobě také Španěl **Antoni Gaudí (1852–1926)**, jehož s tesařem z Nazareta spojovalo i společné řemeslo stavitele. Tento hluboce věřící muž, který v Barceloně navrhl stavbu chrámu zadostiučinění ke cti Svaté rodiny – *Sagrada Família*, patří k nejvýznamnějším a nejagilnějším architektům 20. století. V roce 2000 byl zahájen proces jeho blahořečení.

Syn kováře a slévače mědi ze severovýchodního španělského regionu Katalánska trpěl již od raného dětství revmatem, což mu sice bránilo zúčastňovat se dětských her, ale zato se stal intenzivním pozorovatelem přírody. A příroda byla zase jeho velkou učitelkou. Později se vyjádřil: „Pokouším se ukázat na krásu Boha, kterou vidím v jeho stvoření.“ Jako šestnáctiletý se vydal do nedaleké metropole Barcelony, kde do roku 1878 studoval architekturu. Již během těchto deseti let studii se nápadně projevovala jeho svérázná genialita. Po neúspěšné snaze o manželství se Gaudí rozhodl zůstat svobodným a zpočátku také vedl světácký způsob života umělce. V březnu roku 1883, v měsíci zasvěceném svatému Josefovi, však dostal zakázku, která radikálně změnila život do té doby neznámého třicetiletého architekta. Ve Španělsku tehdy již dlouhodobě klíčil a postupně silil mocný proticírkevní duch. Navzdory tomuto hnutí a jako odprošení a odčinění všech urážek Boha měl Josef Maria Bocabella, zakladatel *Sdružení sv. Josefa*, nápad vystavět ke cti Svaté rodiny smírní kostel, „aby víra opět silila a aby láska k bližnímu vzkvétala a Pán se smiloval nad zemí“. Díky četným finančním příspěvkům dobrovolných dárců byla 19. března 1882 započata stavba neogotického chrámu, avšak již brzy došlo k neshodám s architektem. Krátce nato měla jedna Bocabellova příbuzná sen. Viděla v něm mladého modrookého muže, který měl ve stavbě chrámu *Sagrada Família* pokračovat. Když Bocabella navštívil novou architektovu kancelář, ocitl se před Gaudím. Ten jako nový stavbyvedoucí dokončil započatou neogotickou kryp-

tu podle původních plánů, avšak nad ní mělo vzniknout už něco úplně nového. Tento úžasný inovativní duch kompletně změnil plány kostela a zvětšil ho.

Gaudího jedinečný styl – směs gotiky, secese a pestrobarevného katalánského keramikářství – který v průběhu let permanentně rozvíjel, přičemž pracoval na vícero stavebních projektech současně, – vyvrcholil právě v návrzích chrámu *Sagrada Família*. Od počátku měl však tento jemnocitný tvůrce na paměti základní myšlenku stavby – odčinění, usmíření: „Tento chrám je smírným kostelem. To znamená, že se žíví oběťmi.“ Katolík Gaudí se vzdal svého pohodlného způsobu života a díky přátelství, které ho spojovalo s kněžími a biskupy, stále hlouběji chápal, že věrnost pravé nauce církve je oním skutečným řešením problémů doby. Proto zcela vědomě korunoval mnohé své stavby, církevní i světské, čtyřramenným křížem, na nějž často připevňoval písmena JMJ – iniciály jmen Ježíš, Maria, Josef. V roce 1894 ještě zintenzivnil svůj život modlitby a studia Písma svatého, začal se přísně postit a žít bez jakýchkoliv nároků. Při každodenní mši svatě zasvětil celý svůj život a celé své dílo Bohu, jehož po-

Antoni Gaudí a jeho podpis

važoval za svého skutečného a jediného investora, přičemž si byl plně vědom toho, že *Sagrada Família* nebude dokončena za jeho života. S pokorným humorem žertoval: „Můj klient nespěchá.“ A komusi se svěřil a důvěrně dodal: „Svatý Josef chrám dokončí.“ I přes svůj ohnivý temperament byl Gaudí pro svoji laskavost a péči o blaho každého dělníka pracujícího na obrovském staveništi natolik oblíben, že ho nazývali otcem. Tento prostě oblečený a nenápadný muž skromně, duchaplně a moudře vysvětloval a přibližoval také světoznámým návštěvníkům své vznikající dílo, které po desetiletí mnohé inspirovalo, dokonce i jinověrce, např. buddhisty tak, že se stali katolíky. Jedním z nich byl japonský sochař Etsuro Sotoo, který pracuje na stavbě *Sagrada Família* od roku 1978.

Dvašedesátiletý Gaudí se od roku 1914 věnoval celou svoji odevzdaností už jen tomuto jedinému projektu – *Katedrále chudých*. Investoval do něj celý svůj honorář, a dokonce chodil žebrat, jen aby mohl vyplatit dělníky. Když se 7. června 1926 už po práci vydal čtyřiasedmdesátiletý Gaudí do staroměstského kostela sv. Filipa Neriho, kde byl zvyklý každý den se modlit, zachytila ho kolemjedoucí tramvaj. Ve vážně zraněném ubožákovu nikdo nepoznal umělce století a pro jeho bídný, obnošený oděv ho považovali spíše za žebráka. Proto ho odnesli do nemocnice pro chudé, kde ho až příliš pozdě poznal jeden kněz. Avšak jakákoliv pomoc byla tehdy již marná. Gaudí – chudý, jak si přál, zemřel po třech dnech se slovy: „Amen. Amen. Můj Bože, můj Bože!“

Baziliku *Sagrada Família* – po 141 letech ještě stále ve výstavbě podle Gaudího plánů – posvětil 7. listopadu 2010 papež Benedikt XVI. Svoji bohatou symbolikou je tento mohutný Boží chrám jakoby do kamene vytesanou naukou katolické víry a svojí centrální 172,5 metru vysokou Věží Ježíše Krista bude brzy nejvyšší sakrální stavbou na světě. Vedle několika Gaudího děl jsou v Seznamu světového dědictví UNESCO zapsány rovněž krypta a fasáda Zrození Ježíše Krista, postavené ještě za Gaudího života.

Z *Vítězstvo Srdce* 157/2024
přeložil a upravil -dd-

(NEJEN) K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ

**NA VÝSLUNÍ BOŽÍM • POVÍDKY
K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ**
*Wilhelm Hünermann • Přeložil P. Alois
Hanzelka • Ilustrovala Marie Hordejčuková*
*Redakční práce Marie Kaplanová, sestry
Kongregace Nejsvětější svátosti, Marcela
Macháčková*

Šestnáct příběhů určených pro děti. Příběhy jsou vyprávěny velice poutavou beletristickou formou. Námětem jsou příběhy z Písma svatého, životy světců i příběhy z běžného života dětí, všechny příběhy spojuje téma prvního svatého přijímání. Kniha je vhodná především pro děti mladšího školního věku a jejich rodiny. Příběhy jsou velice čtivé a touto formou seznamují mladší děti se základními pravdami víry. Kniha byla původně vydána v roce 1940, takže „příběhy ze současnosti“ jsou z této doby. Přesto jsou příběhy stále živé.

*Martin Leschinger - FLÉTNA • Druhé vydání
v nakladatelství Flétna • Váz., 145x205 mm, 176 stran, 275 Kč*

**NEJVĚTŠÍ ZÁZRAK • PŘÍBĚHY
K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ
A PRO POVZBUZENÍ VÍRY**
Martin Leschinger • Ilustrace Eva Bednářová
*Redakční spolupráce P. Lukáš Stolárik,
Libor Rösner, Marcela Macháčková, sestry
Kongregace Nejsvětější svátosti*

Bohatě ilustrovaná kniha podává výčet pozoruhodných životních osudů svědků víry z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska. Všem příběhům je společná eucharistická úcta hlavních hrdinů, kterými jsou kněží, řeholnice, řeholníci i laici. Setkáváme se tak se sv. Janem Sarkandrem, P. Josefem Toufárem, Aničkou Toma-

novou, Aničkou Zelíkovou, sestrou Janou Lapšanskou, Jaroslavem Vodrážkou, P. Josefem Krajičkem, Honzou Pošťákem Pospíšilem, P. Mariánem Kuffou, matkou Františkou Panrokovou nebo P. Robertem Mayerem OFMConv.

*Martin Leschinger - FLÉTNA • Dotisk druhého vydání
Váz., 143x205 mm, 144 stran, 255 Kč*

CESTIČKA K BOHU
*P. Ferdinand Neubauer • Výtvarný doprovod
Božena Brablecová*

Vyšlo s církevním schválením. Modlitební knížka pro děti, která malým čtenářům pomůže k pochopení základů křesťanské víry (modlitba, den s Bohem, křest, bířmování, příprava ke sv. přijímání a ke svátosti smíření), starší si své znalosti prohloubí a dále rozšíří (svátost manželství, svěcení kněží, křížová cesta).

*Malice cyrilometodějská s. r. o. • Dotisk 6. vydání
Váz., A6, 198 stran, 159 Kč*

ČETBA NA DOBROU NOC

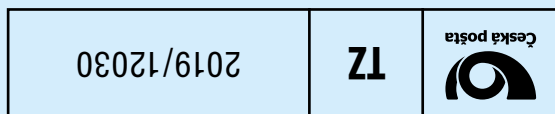
SPÁNKOVÝ MANUÁL
Max Kašparů • Ilustrace Jan Heralecký

Pokud navštívíte psychiatra s tím, že nemůžete usnout nebo se v noci budíte, předepíše vám hypnotika. Vzhledem k tomu, že se jedná o chemické uspávací, napadne vás, že ona malá tabletky se chová jako včela. Na jedné straně nosí chutný med a na druhé straně dává bolavé žihadlo. Řeckokatolický kněz a psychiatri Max Kašparů přichází v této knížce s medikací bez vedlejších účinků, a to způsobem, jímž se jeho literární tvorba vyznačuje především: neotřelým humorem.

Cesta • Brož., 145x200 mm, 56 stran, 98 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc